

Kampioensteam bleef in derby TOB en zenuwen de baas

IPENDAM UNIEK KAMPION

IPENDAM — Nog nooit zal waarschijnlijk een eindsignaal zo verlossend geklonken hebben als gistermiddag ter afsluiting van de derby tussen TOB en Ipendam. Horden supporters stroomden met opgeheven armen het veld op, spelers trokken wit weg na alle doorstane emoties en trainer Arie de Haan kon weer eens vrijuit lachen. Wat had Ipendam het nog onverwacht moeilijk gehad in deze slotfase van de competitie, wat kwam dit gelijke spel nog net op het nippertje. Joop Lok, Ipendams middenvelder, die nog nooit een echt kampioenschap had mogen meemaken, werd op de schouders gehesen. Ook Arnold Schirman en trainer Arie de Haan gingen de lucht in, alles onder het gescandeerd gejuich van de vele overglukkige Ipendams supporters.

Hiernaast het kampioensteam van Ipendam in de bloemen. Boven v.l.n.r. trainer Arie de Haan, Ko Beuning, Joop Lok, Ton Klaver, Ron Velt, Bert Klaver, Arnold Schirman. Onder: Reservekeeper Ab Tromp, Frans Blom, Nico Hinke, Ben Verwey, Roel Beuning en Cor Beuning. Op de foto ontbreken aanvoerder Piet Vriend en doelman Sjaak Hinke, die elders op de veld gelukwensen in ontvangst namen.

Op de middelste foto feliciteert burgemeester K. Kerkhoven Ipendams oefenmeester Arie de Haan met het behaalde succes. Op de foto onderaan een beeld van de feestvreugde in het dorp zelf. Spelers en trainer zijn met hun bloemen bovenop de bus geklommen om uiting te geven aan hun vreugde.

Zesde promotie in negen jaar

Onder de kop „Ipendam verricht promotiewonder“ beschreven wij vorig jaar Ipendams grandioze promotie van de vierde klasse naar de derde klasse KNVB. Maar hoevelen suppletieven zijn er in 's herensnaam nodig om deze nieuwe promotie van de derde naar de tweede klasse afdoende te beschrijven? Het is uniek, het is meer dan ongehoord. Maar desondanks heeft Ipendam deze keer grote moeite gehad het hoge niveau van het begin van de competitie te handhaven. Enkele weken geleden stond de ploeg met zes punten voor op zijn naaste belagers, nu finishte de Waterlandse „promotiewals“ uiteindelijk met slechts één puntje voorsprong.

De concurrenten Rippersda en Zaandijk zullen gisteren wellicht met gemiddelde gevoelens de uitreis van de wedstrijd TOB-Ipendam hebben aangehoord. De steeds rederlijkde kans op een promotiecompetitie zagen zij nog net aan hun neus voorbijgaan. En dan te bedenken dat al die geroemede derdeklassers nu het hoofd hebben moeten buigen voor een debutant. Want Ipen-

dam was tenslotte een debutant. Er zullen niet veel voetbaldeskundigen zijn geweest die Ipendam bij de aanvang van de competitie een nieuw kampioenschap hebben voorspeld.

In eerste minuut

Een dankbare suggestie voor Ipendam was natuurlijk het magistrale doelpunt dat Arnold Schirman al in de eerste minuut van de wedstrijd achter de verbouwerde doelman René Knol knalde. Een wonderschoon doelpunt na een wonderschoon begin van Ipendam. Want in die laatste seconden dat de wedstrijd uit was, had Ipendam al ten volle duidelijk gemaakt waarom het tot zoveel krachten in staat is. Met oogstrelende combinaties en prachtige staaltjes van persoonlijk kunnen was het net of TOB nog niet op het veld was verschenen. Nog voordat eigenlijk een Tuindorpostzaans been de bal had mogen berouwen, lag de bal immers al achter doelman Knol. De motor achter dit doelpunt was Bert Klaver, Ipendams frele rechterstop die de laatste tijd aan veel kritiek blootstaat. Aan de uiterste rechterzijde van het veld leverde hij een hoge voorzet af die maar voor de voeten van Arnold Schirman terecht kwam. Arnold Schirman, hij aarzelde geen moment en joeg de bal hoog en hard in de touwen.

TOB op dreef

Het zou van weinig eerlijkheid getuigen als alle of gisteren uitsluitend aan het adres van Ipendam zou worden toegevaard. TOB speelde namelijk eveneens een uitstekende wedstrijd en was zeker in de tweede helft sterk in het offensief. Maar daarbij moet natuurlijk wel aangekend worden dat TOB bevestigd van zenuwen en emoties kon spelen, terwijl Ipendam onder zware mentale druk moest opereren.

Dat TOB wel degelijk gevaarlijk kon zijn bewees middenvoor René Smit na een klein kwartier spelen, toen hij na enkele handige draaibewegingen hard in de uiterste hoek schoot. Sjaak Hinke wist echter de bal met een fraaie duik te keren. In dezelfde minuut kopte TOB's rechtback Paul Bakker bijna in eigen doel, nadat hij geen raad had gevonden met een hoge voorzet van de hard werkende Bert Klaver. Er was sensatie te over in die beginfase van de

Het promotiewonder

Met het behalen van de titel in klasse 3B van de KNVB heeft SV Ipendam voetbalhistorie geschreven. Dit resultaat is de zoveelste triomf van een promotieladder die niet minder dan zes promoties in negen spannende voetbaljaren telde. Een ladder die steunt in de beschieden derde klasse van de afdeling Noord-Holland, waarvan Ipendam in 1965 het kampioenschap behaalde. In de tweede klasse bleef Ipendam voorlopig. Het jaar 1965 betekende met het behalen van de titel van de tweede klasse promotie naar de eerste klasse.

De teams in de eerste klasse 1966

TEKST:
HARRIE AARDEMA
FOTO'S:
ROB JOSSELET

Buitenspel doelpunt

In de 20e minuut maakte Bert Klaver een buitenspel doelpunt voor Ipendam. Drie minuten later kwam diezelfde Bert Klaver met een teenje te kort om een lage voorzet van Joop Lok doeltreffend af te ronden. Maar even snel als de bal in de Ipendamvoorhoede van voet tot voet ging, werden ook de zijvallen van TOB gekoerd. Het was daarom niet eens zo verwonderlijk dat TOB ineens weer op gelijke hoogte met Ipendam kwam. Keeper Sjaak Hinke, die vorige week ook al een weinig benidenswaardige hoofdrol speelde, ging weer niet helemaal vrijuit. Middenvelder Jan Nuy, de absolute uitblinker in de Tuindorpostzaanse ploeg, laarceerde namelijk van zeer grote afstand een effectvolle stuiterbal waar lange Sjaak zich volkomen op verkeek. De bal kwam eerst vlak voor hem op de grond terecht om vervolgens met een merkwaardige boog vlak boven diens hoofd en tussen diens graaiende handen door in het doel te vallen. Arie Sjaak Hinke, Burgemeester K. Kerkhoven van Ipendam — mis-

schien wel de meest trouwe supporter van Arie de Haan's sterrenstelsel — kon het Ipendams laatste maar toch weergeven. Hij zei: „Het was een heel moeilijke bal. En die nummer 12 had er heel veel effect aan gegeven.“

Terugval

Effect of niet, Ipendam had zijn zo langzamerhand traditioneel geworden tendingeloep terug te pakken. En evenals de vorige malen was de tegenvaller weer duidelijk van invloed op het spel. Ook van invloed was deze gelijkmaken op het spel van TOB, maar dan in positieve zin. Met meestal linker-middenvelder Jan Nuy als waterdrager voetbalen de Tuindorposters openers of zij, en niet de Ipendammers, bleef waren een kampioenschap in de wacht te slepen.

Drie minuten na zijn doelpunt kwam er van de voet van Jan Nuy een soortgelijk schot uit een bijna identieke situatie. Maar nu had Sjaak Hinke er een betere kijk op en bokste de bal met beide vuisten resoluut naast zijn doel. TOB leek bij vlaggen een beetje te overmoedigen. In de 36e minuut werd de buitenspelval dusdanig gebrekkig gehanteerd dat twee, drie Ipendammers zomaar voor doelman René Knol kwamen te staan. Maar als zo vaak bij dergelijke kansen kwam er ook nu geen doelpunt tot stand. Middenvelder Ben Verwey haalde na afloop die onproductiviteit nog eens aan: „We hadden in die eerste helft zeker met 2-0 of 3-0 voor moeten komen. Dan was er niks gebeuren en hadden we vrijuit kunnen voetballen.“ Maar de doelpunten bleven achterwege hoewel het karakter van de derby zeker in de eerste helft alles leek te hebben om veel doelpunten te waarborgen.

Zenuwen

In de rust verklaarde burgemeester Kerkhoven dat hij het allemaal nog wel zwaar zitting voor zijn factoren. Ik geloof, als ik de eerste helft zo bekijk, dat er voor Ipendam zeker mogelijkheden op de overwinning zijn.“ Een overwinning zou het niet worden. Maar ook het gelijke spel — voor Ipendam immers voldoende — zou achteraf een zwaarbetre resultaat blijken te zijn. Het was TOB namelijk dat vrijwel gedurende de gehele tweede helft met een soort „verbaasde“ kampioenslure de loon mocht aangeven Ipendam vichtte evenals

de afdeling waren bij lange na niet op teassen tegen de voetballanten van Ipendam. De laatste raketten daarom vrolijk op naar de eerste jaar in het leven peropen hoofdklasse van de afdeling. Toen bleek dat steeds maar hoger klimmen ook voor Ipendam een vermomde bezigheid is. Daarom werd na een hartje „rusting-doen“ besloten tot een bescheiden klassering in de middenmoot. Maar Ipendam bleef vte laag uitrusten.

Het jaar daarop, het was het seizoen 71-72, werd op ramonerende wijze afgesloten met het kampioenschap van de hoofdklasse. Behoefte planting in de vierde klasse van de KNVB bereikte Ipendam dat jaar nog meer. Sjaak Hinke en zijn korntanten bleken namelijk ook sterker dan alle andere afdelingkampioenen van ons land. Ipendam dus kampioen van Nederland.

Wie gedacht had dat die brutale Ipendammers in de vierde klasse van de KNVB wel tot bedaren zouden komen, had het volkomen bij het verkeerde eind. Weliswaar had Ipendam vorig jaar een beslissingscompetitie wedde om een plaats in de derde klasse te verdienen, maar de grote broers van de KNVB moesten toch maar machtelos toezien dat Ipendam zijn opmars voortzet.

Ten en dan dit seizoen. Het was ongelooflijk. Geroemede teams waren zo als ofdelingsclub met de grootste eerbied omzichtig, werden nu zenuwen van het veld gekoerd. Het gevoel was dat Ipendam voor de afloop van de competitie een meer dan oppermachtig kampioenschap kon gaan realiseren. Het geluk achter andere uit. De voorwaarde voorsprong werd de laatste velden zenderogen klein. De trucs bleven dicht. Ipendam had een indruk. Maar zelfs dat succes van de pupillen van Arie de Haan schijnt kennelijk permitteren. Het geluk speelde strekkingen TOB — met hoewel een beetje ongelukkig — was voldoende om weer kampioen te worden.

Van het team dat in 1966 kampioen van de tweede klasse van de afdeling Noord-Holland werd, behooren nu ook drie spelers tot de selectie in het eerste elftal. Het zijn doelman Sjaak Hinke, Ipendams „kromme“ Nico Hinke en Ko Beuning. Het succes van de pupillen van Arie de Haan schijnt kennelijk permitteren. Het geluk speelde strekkingen TOB — met hoewel een beetje ongelukkig — was voldoende om weer kampioen te worden.

Dorpsbevolking aan het feesten

IPENDAM — De bevolking van Ipendam was gisteren massaal op de been om het kampioenschap van SV Ipendam op waardige wijze te vieren. Dat gebeurde in een korte speech zijn vreugde over het behaalde kampioenschap te kennen zat.

Spelers en begeleiders van SV Ipendam waren omringd op een Tuindorpost-Oostzaan vertrokken. Na de aankomst in Ipendam werd hen eerst een broodmaaltijd aangeboden in café Laportier. Na de toespraak van burgemeester Kerkhoven volgde een tenzij het gebete dor, voorafgegaan door het slaatselijke tamboorcorps. Rond kwart voor acht werd het complete gezelschap een serenade gebracht door de Ipendammer fanfare. Vanaf dat moment werd het feest voortgezet in de prachtige kantine van Ipendam, die gedurende de hele avond het trefpunt was van iedereen die Ipendam een warm hart toedroeg.

De werkelijke receptie van het behaalde kampioenschap volgt komende vrijdag in de kantine.

in de vorige wedstrijden tegen Rippersda en Zaandijk voornamelijk tegen de eigen zenuwen en daardoor was iedere flair elke perfectie openes heel ver weg. Zo ver, dat een bejaarde supporter aan de zijlijn verachtelijk op de grond spuwde en vanuit heel diep in zijn keel eromde: „Mat je dat nou 's zien. Wat een kansen voor TOB. Dat zou je eigenlijk aan de andere kant moeten zien. Dat is toch geen kampioen worden, zo?“

Kampioen

Het was wel kampioen worden zo. Auspuzter en aanvoerder Piet Vriend van Ipendam was namelijk een van de weinigen die zijn oude niveau behielden, die bleef verdelen en bleef leiden. Voortopper Frans Blom werd herhaaldelijk omver gelopen, maar wat er ook gebeurde, hij bleef vechten en was bijna onpassiebaar. De gebroeders Beuning en Zaandijk waren natuurlijk ook voor de spitsen: Ronnie Voet kwam herhaaldelijk ver terug, Arnold Schirman wisselde zijn vlammende rushes voortdurend af met veel verdedigend ward en Bert Klaver tenslotte was onverwoebbaar in het storen, al liep hij soms van het halen, die bleef verdelen en bleef leiden. Hinke bewees in de 25e minuut van de tweede helft nog eens ten overvloede

dat hij tot de categorie „klasse-keepers“ behoort. Toen namelijk wist hij met veel vakmanschap een knal van TOB-linksuiten Jan Visser onschadelijk te maken. Dit alles leidde tot Ipendams zesde promotie in negen jaar. Een dergelijke opmars zal wel niet vaak in Holland's veelbewogen voetbalwereldje voorkomen.

De opstellingen waren als volgt: Ipendam-Sjaak Hinke; Cor Beuning, Frans Blom, Piet Vriend en Frans Blom; Joop Lok, Nico Hinke en Ben Verwey; Bert Klaver, Arnold Schirman en Ron Velt.

TOB: René Knol; Eduard Bos, André Klauwen, Paul Bakker en Henrie Letschert; Paul van Elten, Jan Nuy en Carol Letschert; Peter de Smet, René Smit en Jan Visser.

De opstellingen waren als volgt: Ipendam-Sjaak Hinke; Cor Beuning, Frans Blom, Piet Vriend en Frans Blom; Joop Lok, Nico Hinke en Ben Verwey; Bert Klaver, Arnold Schirman en Ron Velt.

TOB: René Knol; Eduard Bos, André Klauwen, Paul Bakker en Henrie Letschert; Paul van Elten, Jan Nuy en Carol Letschert; Peter de Smet, René Smit en Jan Visser.